





Per MartaF el dj., 24/09/2026 - 08:00

A Barcelona, milers de persones han sortit al carrer en una gran manifestació contra l'ampliació de l'aeroport del Prat. Fa anys que la plataforma Zeroport lluita per frenar un projecte que es gira d'esquena a descarbonitzar l'economia de Catalunya i és que les xifres ja parlen per si soles perquè passaríem dels 57,4 milions de passatgers de l'any passat a 80 milions el 2033. Hi ha qui només hi veurà el guany econòmic i l'impacte positiu en el turisme, però t'has aturat a pensar que també augmentarà un 45% les emissions de combustibles de gasos d'efecte hivernacle? És aquest el model de turisme que volem defensar i promocionar, el que només cerca el lucre i el profit sense tenir en compte l'entorn, el territori i, sobretot, l'escenari d'emergència climàtica i social que vivim? I com és possible que les polítiques europees apostin per reduir les emissions mentre que des de Catalunya s'intenta ampliar un aeroport? Aquestes són les paradoxes del nostre món desgavellat per un consumisme mal entès que ens arrossega com a societat cap al caos més absolut, i més encara quan els principals líders mundials neguen categòricament qualsevol indici de crisi ecològica. Hi ha qui reaccionarà com ells, amb la negació, la indiferència, l'apatia o la desídia, però no ens podem pas quedar de braços plegats davant d'una situació tan greu.

Cal tornar a posar la Creació al centre de tot i desplaçar-nos a nosaltres, éssers humans, dels abusos de poder que cometem contra la natura. És una qüestió de consciència, de responsabilitat, de justícia climàtica, però també de fidelitat amb la nostra experiència de fe. Una pregària ecològica és precisament això: un crit d'alarma, de lluita i d'esperança que clama per un futur més digne i més sostenible per a tothom, en diàleg amb el món i amb la humanitat però, quan Déu ens parla, nosaltres meditem la seva Paraula o és que només som turistes de Déu?

Fem que el model de ciutats i de turisme que volem sigui coherent amb la nostra essència cristiana. Ara bé, com ho podem aconseguir en un present desfermat per l'individualisme i per polítiques que no protegeixen els drets de la terra? Hem de ser pessimistes?, et preguntaràs. No ho podem deixar tot en mans d'una providència salvífica perquè aquest no és pas l'esperit de la Creu; per això hem de vetllar perquè el mal no s'instal·li en els nostres cors adormits i adolorits i anar contracorrent com ho feia Jesús predicant una esperança que brota com una llavor en terra fèrtil, on la terra fèrtil som nosaltres.

(Imatge: Marta Finazzi)